Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Mă adun cu sfinții în cetatea cuvântului Meu, în așternutul Meu pe meleagul românilor, căci românii sunt poporul Meu cel de la sfârșit de timp, și de aceea Mi-am făcut așternutul venirii Mele cuvânt pe pământ pe acest meleag și Mi-am ridicat cetate de scaun și pun masă de cuvânt în ea și Îmi trimit cuvântul până la marginile pământului ca să fie știută venirea Mea cuvânt pe pământ, glasul Meu peste tot pământul și peste popoare, precum este scris să se vestească cuvântul lui Dumnezeu de la margini la margini, și prin cuvânt să îndemne Domnul la pocăință pe cei de pe pământ, care cunosc sau nu cunosc numele și slava lui Dumnezeu, slava cea împotriva tuturor dumnezeilor făcuți de mâinile oamenilor ca să se închine lor oamenii, căci oamenii atât de puțină minte au, atât de puțină să se închine, să poată cu ea să se închine lui Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului, al văzutelor și nevăzutelor facerii Lui, și această cunoștință de Dumnezeu o au desăvârșit toate vietățile de sub cer și toată facerea lui Dumnezeu, și numai omul și-a pierdut din minte și din simțire pe Dumnezeul Cel adevărat, Căruia să I se închine, și iată, omul este căzut de la credință de șapte mii de ani și se închină luișI și dumnezeilor făcuți de el, iar glasul Meu vine din cer pe pământ și Mă vestește pe Mine Dumnezeul Cel adevărat, Dumnezeul celor care tremură înaintea Mea, și în care Eu, Domnul, Îmi aflu plăcerea și locul Meu pe pământ, iar aici este cetatea care poartă numele Meu, precum este scris, și i se spune acestei cetăți: acolo este Domnul, muntele Domnului.

E zi de praznic împărătesc peste neamul creștinesc și-Mi așternt cuvântul peste cetate aici, și pace vouă, celor ce străjuiți din partea Mea cetatea cuvântului Meu!

Punem pe masă amintirea slavei Mele de pe muntele Taborului, o, fiilor, că M-am dus pe munte cu trei ucenici mărturisitori deosebi pentru slava Mea cea de la Tatăl, cea din vecii, fiilor, și acolo pe munte i-am arătat aproape de Mine pe cei doi ucenici cu care petreceam când nu eram cu cei doisprezece, o, și Mi-am descoperit slava și îi aveam de o parte și de alta pe Moise și pe Ilie, pe cei ce n-au dezbrăcat trupul, dar care s-au tras în cele ce nu se văd ca martori mari ai venirii Mele întrupat pe pământ, și apoi pentru toată lucrarea Mea cea de acum două mii de ani până la înălțarea Mea la Tatăl, o, și mare este taina lui Dumnezeu, fiilor, și puțini au putut să știe despre ea și atunci și apoi, dar acum trebuie să împlinesc făgăduința că Duhul Sfânt Mângâietorul ia din ale Mele și le scutură peste pământ ca să se știe tainele Mele și tâlcul lor și rostul lor, fiilor, că am stat pe Tabor cu slava Mea descoperită și cu cei doi însoțitori cerești ai Mei pe pământ, cu Moise și cu Ilie, căci cu amândoi am vorbit în vremea lor în muntele Horeb, muntele Domnului, fiilor, și amândoi au stat nemâncați și nebăuți patruzeci de zile și patruzeci de nopți mergând, ca să-i pregătesc pentru vorbirea Mea cu ei și s-o facă ei cunoscută peste vreme. Și am vorbit apoi cu ei pe muntele Taborului înaintea celor trei ucenici, Petru, Iacob și Ioan, dar apoi s-au tras ei în nevăzutele lui Dumnezeu, și numai Eu am rămas văzut, și am spus celor trei să tacă desăvârșit pentru cele descoperite lor la vedere, căci Eu aveam încă să mai lucrez până la sfârșitul tainei Mele cu oamenii pe pământ văzut cu trupul, și apoi să sfârșesc, cu învierea Mea cea din răstignire și să merg la Tatăl Meu, însoțit de cei doi martori mari, Moise și Ilie, și iată sărbătoarea Mea de azi cu ei între voi aici, pe pământ, fiilor.

O, pace vouă în zi de praznic împărătesc, măi fiilor! Pace vouă! Și facem anunțul praznicului cel pentru mama Mea Fecioara, când se aduna la praznic poporul credincios în cuvântul Meu cel de azi, și rostesc acum peste el cuvânt de mângâiere că voi grăi lui în Duhul Sfânt în ziua cea de praznic, care vine, și că apoi vor merge solii Mei și le vor împărți bine-

cuvântarea din masa praznicului, așa cum a fost și în ziua de Rusalii, iar ei să fie cumințI și să se folosească duhovnicește de această vreme, de care Eu, Domnul, am știre, căci cele duhovnicești trebuie să caute și să aibă ei cu multul peste viața lor, iar cuvântul Meu le dă lor ca să aibă și ca să împlinească ei cuvântul lui Dumnezeu, dacă au ei în lucrare ascultarea de Dumnezeu.

O, dar vouă vă dau binecuvântare și pornire la pregătirea praznicului aici, în cetate, și din masa de praznic să luați și să mergeți până la hotarul celor de mai departe de cetatea Mea cu voi, și unde nu ajungeți, fiilor, căci drumul este mult, și poate găsiți alt mijloc pentru ei ca să ia ei din masa de praznic, căci Eu sunt întreg cu cei ce Mă au întreg peste viața și credința lor, cu cei ce Mă împlinesc în ei cu voia Mea peste ei, o, și nu e despărțire între Mine și ei, numai să știe ei să stea cu cerul, să aibă pe Domnul cu ei, să ia peste ei de la Mine, așa cum Duhul Sfânt scutură pe ale Mele pentru cei ce-și iau crucea și să Mă urmeze, căci Eu cu crucea merg, și trebuie să-Mi semene cei ce Mă urmează și nu mai au nimic să-i încurce și pe cineva de care să fie legați și să-i despartă pe ei de Dumnezeu, o, că așa și nu altfel este mersul cu Mine al celor ce vin fără piedici pe calea Mea.

O, fiilor, văd dorul ca și al Meu de voi și în cei scriși cu acest praznic sărbătoresc lângă slava Mea arătată pe Tabor, o, și nu le pot lăsa dorul să tânjească. Așadar, cuvântul și dorul lor de tot lucrul Meu de azi cu voi curge o clipă peste cetate și peste voi, și binecuvântată să fie intrarea și ieșirea lor și a lucrului lor peste cetatea Mea cu voi!

— Grăirea Ta cu ei, Doamne, o, nu-și pot da ei pe deplin seama ce înseamnă ea pentru noi, cei cerești acum lângă Tine și lângă lucrul Tău cu ei pe pământ. Toți sfinții trăiesc fiorul cel ceresc născut din cuvântul Tău de azi peste ei aici. Toți sfinții dau să pună podoabe scumpe peste coborârea Ta la ei și peste ei, căci toți așteptăm cu mare dor biruința Ta și dreptatea Ta din toate veacurile laolaltă pentru cei ce n-au iubit pe Dumnezeu pe pământ, și altceva au căutat ei în loc de Dumnezeul Cel adevărat, de Tine, Fiule al Tatălui, din vecii Fiul lui Dumnezeu, și de Care noi am știut în vremea noastră cu trupul pe pământ și Te-am proorocit că vei veni de la Tatăl ca să-L arăți oamenilor pe Dumnezeul Cel adevărat, Cel Unul peste tot și mereu, pe vecii.

O, ce rău este să aibă omul de toate pe pământ, Doamne! Uită omul de Dumnezeu când este bogat de cele de pe pământ și de slava cea de la oameni, și auzim acum din gura Ta cuvânt cum spui la acești micuți ai Tăi să dea pomană pentru cei ce au plecat bogați de pe pământ, și care n-au dat milostenie la cei săraci ai Tăi, și care Te au doar pe Tine, iar pilda cea din Scripturi cu bogatul și cu săracul, amândoi plecați din trup, unul în iad și celălalt în rai, nu zguduie mintea și inima celor ce se închină bogățiilor lor și slavei deșarte de pe pământ, iar noi pe pământ am stat nemâncați și nebăuți și am mers așa patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele Domnului cale lungă, și ca să grăiești Tu cu noi din munte, Doamne, din foc și din vânt, și ca să rămână scrisă în istoria lui Dumnezeu întâlnirea Ta cu noi la muntele Horeb, și iată, pe Tabor apoi, ca să vadă ucenicii Tăi slava Ta cea de la Tatăl, și pe sfinții Tăi alături pentru slava Ta cu ei.

Grăim vouă acum, vouă, celor mai mici ai Domnului, și cu dor vă grăim. O, pace vouă pe acest munte, muntele Domnului, de unde Domnul grăiește prin voi celor de pe pământ ca să tragă ei spre viața cea veșnică, fiilor, căci viața de pe pământ trăită ca pe pământ nu are nici un preț, ba poate fi o mare pagubă, pagubă de o viață, așa de mare pagubă! Are ea însă preț când o trăiești în sfințenie pentru nesfârșitul tău cel de la Dumnezeu, căci trebuie, omule, să dai totul, tot prețul pentru trăirea ta în veșnicie apoi, iar noi așa am făcut pe pământ, și avem veșnicia lângă Domnul acum și lucrăm pentru El pe mai departe și toate ne sunt în Dumnezeu, toată strânsura vieții.

O, îndeletniciți-vă cu venirea Domnului, fiilor. Învățați-vă atenți pentru ea. Dacă ai în mână o coasă, un cui, un plug, lasă jos totul în clipa când vine Domnul și eliberează-ți mâi-

nile și mintea și mersul și fă proba clipei venirii Domnului, fă mereu această probă, ca să fii învățat cu ea și ca să vadă Domnul că înțelegi și că lucrezi așa ca atunci când va fi să vii la chemarea Lui, și să nu rămâi de Domnul, să nu rămâi, frate, că iată cum rămâi de la rugăciune, de la mersul la masă și rămâi pentru treburi și nu te înveți să fii gata sub drapel la sunetul trompetei Domnului.

O, fiilor din cetatea Domnului, din muntele Domnului, aduceți Domnului slavă și cinste, închinați-vă Lui îmbrăcați în podoabe sfinte, căci glasul Domnului este măreț! El stă pe scaunul Lui de domnie și dă tărie poporului Său și îl binecuvintează pe el cu pace, precum este scris.

O, Doamne, o, Doamne, ca și cerbii la izvoare răcoroase, așa ne-am răcorit duhul cel plin de dor, căci omul are nevoie de facere peste el, și alt dor noi nu mai avem, decât să-Ți poți Tu face loc și locaș în om prin cuvântul Tău, prin cuvântul sfinților Tăi, și toți sfinții voiesc să-Ți câștigi locașul înapoi, să-Ți câștigi mângâierea, o, Doamne, să-Ți poți găsi în om odihna Ta.

— O, iată-ne pe munte sub slavă de cuvânt, o, sfinți iubiți ai Mei, căci voi Mă însoțiți mereu și peste tot în cer și pe pământ, dar pe pământ e multă fățărnicie pe care scrie Dumnezeu, numele lui Dumnezeu, o, că nu e greu să-i pui numele de biserică, de mănăstire unui așezământ care s-a dorit închinat lui Dum-nezeu, ci e cu anevoie să fie cei de acolo cu viață trăită în Hristos prin toată lepădarea de sine, așa cum am spus Eu pentru cei ce doresc să meargă cu Mine cu viața lor, și aceasta poate păzi de cădere, și de cădere din nume sfânt așezarea cea cu nume sfânt și pe cei din ea. O, că văd peste tot numele lui Iisus Hristos pus și folosit cum vrea omul și pe unde vrea el și peste ce vrea el să numească biserică și turmă a lui Hristos, dar fățărnicia nu iese de pe nicăieri, că nu știu oamenii să slujească Domnului așa cum au slujit sfinții Mei toți, și doar se fălesc ei că sunt ai Mei, că Mă iubesc, că-Mi cântă și că Mă vestesc cu Evanghelia Mea, dar duhul fățărniciei este aluatul lor, căci ei nu fac voia Mea cu viața lor, fiindcă iubesc păcatul, și tot pământul peste tot este o Sodomă care cheamă focul mâniei peste tot, iar Eu, Domnul, Îmi apăr bunul Meu și Mi-l adăpostesc cu îngerii și fac sfat cu sfinții și pun povață de viață pentru cel ce vine la facerea cea de la Dumnezeu, și numai nașterea de sus poate salva omul acestor vremi cu păcat, și numai dacă omul caută cu Dumnezeu pentru pașii vieții lui.

Voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, fiți mereu slujitorii Mei și lăudați pe Domnul ziua și noaptea, cântați-I Lui, fiilor, cântați în curțile Domnului, cântați pentru Domnul! Cântarea hrănește iubirea de Dumnezeu, stârnește simțirea cea curată a sufletului, aduce inima spre pocăință și o umple de Hristos și se face cale a dorului de cele cerești în inimi. Cântarea înalță de pe pământ omul și îl poartă dincolo de cele văzute ale facerii lui Dumnezeu. Ea îmbogățește vederea duhului, împrospătând ființa cea dinăuntru, cea nevăzută și neînțeleasă de minte. O, iată ce taină cerească poartă în ea dulceața care se naște din cântarea cea spre Dumnezeu a inimii, fiilor.

O, fiilor, cântarea cea după adevăr spre Mine este mângâierea Mea, iar voi fiți cei adevărați, cântați trăind cântarea cu fapta și cu duhul, că peste tot Îmi cântă lumea, dar fiii lumii nu fac voia Mea, căci toți stau în păcat.

Fiilor, fiilor, rugați-vă cu dor prin rugăciuni cu dor, și să vă fie dor de împlinirea rugăciunii voastre către Dumnezeu, căci dorul atrage împlinirea, iar Mie Îmi este dor să biruiesc deșertăciunea de pe pământ și toată minciuna omenească și diavolească, și Mi-e dor de cer nou și de pământ nou, și Mi-e dor de facerea omului, fiilor, și Mi-e dor, o, fiilor.

Binecuvântată să fie sărbătoarea Mea de azi cu voi și cu sfinții Mei aici, pe munte, pe muntele cuvântului Meu! Și binecuvântați să fiți voi pentru pregătirea prazni-cului cel pentru mama Mea Fecioara, și vom pune masă de cuvânt și vom hrăni pe cei ce Mă așteaptă să le dau!

Și în tot lucrul care trebuie lucrat ne sprijinim unii pe alții, și toate sunt cu putință la Dumnezeu și la voi, căci voi puteți prin Mine, și iată, Eu pot prin voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

06/19-08-2020